

ID: 121070

Jistota

Jakkoli (obecně) platí, že přezkumné jednání se má v insolvenčním řízení konat zásadně jen jedno, s tím, že všechny přihlášené pohledávky by měly zásadně být přezkoumány při tomto jednom přezkumném jednání, skutečnost, že insolvenční soud přezkoumal pohledávku věřitele až na „zvláštním“ přezkumném jednání, nemá vliv na počátek běhu lhůty ke složení jistoty na náklady řízení incidenčního sporu (§ 202 odst. 3 insolvenčního zákona).

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 29 ICdo 103/2025-71 ze dne 26.2.2026)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce ALFA insolvenční v. o. s., se sídlem v L., jako insolvenčního správce dlužníka V. E., proti žalovanému JOPO CONSTRUCTION a. s., se sídlem v P., zastoupenému Mgr. M.B., advokátem, se sídlem v P., o popření pohledávky, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 219 ICm 92/2025, jako incidenční spor v insolvenční věci dlužníka REZORT ELZA s. r. o., se sídlem v P., vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 94 INS 10531/2024, o dovolání žalobce proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. března 2025, č. j. 219 ICm 92/2025, 105 VSPH 182/2025-35 (MSPH 94 INS 10531/2024), tak, že v rozsahu, v němž směřuje proti potvrzujícímu výroku usnesení odvolacího soudu o odmítnutí žaloby, se dovolání zamítá; ve zbývajících částech se dovolání odmítá.

Z odůvodnění:

Městský soud v Praze (dále jen „insolvenční soud“) usnesením ze dne 28. ledna 2025, č. j. 219 ICm 92/2025-21, odmítl žalobu, kterou žalobce (V. E.) popřel pořadí pohledávky žalovaného (JOPO CONSTRUCTION a. s.) P13.1 (ve výši 13.477.618,13 Kč) a pravost a pořadí pohledávky P13.2 (ve výši 3.351.751,52 Kč) [dále též jen „označené pohledávky“], a to v rámci insolvenčního řízení dlužníka (REZORT ELZA s. r. o.) vedeného u insolvenčního soudu pod sp. zn. MSPH 94 INS 10531/2024 (výrok I.), rozhodl o nákladech řízení účastníků (výrok II.), o vrácení soudního poplatku žalobci (výrok III.) a vyzval žalobce, aby sdělil číslo účtu, na který mu má být vrácen soudní poplatek (výrok IV.).

Vycházejí z § 200 odst. 1 a 5 a § 202 odst. 3 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), a z § 57 odst. 1 a § 114a odst. 1 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), a odkazuje na skutkový stav věci, insolvenční soud uzavřel, že žalobce složil jistotu na náklady incidenčního sporu (o popření pohledávek žalovaného) až 16. prosince 2024, tj. po uplynutí patnáctidenní lhůty po skončení přezkumného jednání o popřenyých pohledávkách, které se konalo 21. listopadu 2024.

Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 10. března 2025, č. j. 219 ICm 92/2025, 105 VSPH 182/2025-35 (MSPH 94 INS 10531/2024), odmítl odvolání žalobce proti bodu IV. výroku usnesení insolvenčního soudu (první výrok), potvrdil usnesení insolvenčního soudu ve výrocích II. a III.; ve výroku I. je potvrdil ve znění, že se odmítá žaloba na určení, že dílčí pohledávka č. 1 uplatněná žalovaným jako věřitelem v insolvenčním řízení vedeném insolvenčním soudem pod sp. zn. MSPH 94 INS 10531/2024 přihláškou č. P13 ve výši 13.477.618,13 Kč není co do pořadí pohledávkou zajištěnou majetkem dlužníka, a na určení, že dílčí pohledávka č. 2 uplatněná žalovaným jako

věřitelem v témže insolvenčním řízení přihláškou č. P13 ve výši 3.351.751,52 Kč není co do pravosti po právu, eventuálně – a to pro případ, že by insolvenční soud dospěl k závěru, že dílčí pohledávka č. 13/2 je po právu co do pravosti – na určení, že dílčí pohledávka č. 2 uplatněná žalovaným jako věřitelem v témže insolvenčním řízení přihláškou č. P13 ve výši 3.351.751,52 Kč není co do pořadí pohledávkou zajištěnou majetkem dlužníka (druhý výrok), a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení (třetí výrok).

Odvolací soud – cituje § 200 odst. 1 a 5 a § 202 odst. 3 a 5 insolvenčního zákona – vyšel z toho, že:

1) Usnesením ze dne 22. srpna 2024, č. j. MSPH 94 INS 10531/2024-A-11, insolvenční soud (mimo jiné) zjistil úpadek dlužníka, prohlásil konkurs na jeho majetek, ustanovil insolvenčního správce (Hlista & Pril, v. o. s.), vyzval věřitele, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky vůči dlužníku, aby tak učinili popsáním způsobem do dvou měsíců ode dne rozhodnutí o úpadku, nařídil přezkumné jednání k přezkoumání přihlášených pohledávek na den 21. listopadu 2024 a svolal schůzi věřitelů s tím, že tato se bude konat bezprostředně po skončení přezkumného jednání; současně konkretizoval program této schůze a konstatoval, že toto usnesení je zároveň předvoláním k přezkumnému jednání a schůzi věřitelů.

2) Žalobce (věřitel č. 14) přihláškou pohledávky č. P15 podanou u insolvenčního soudu dne 20. října 2024 přihlásil „řadu“ dílčích pohledávek v celkové výši 53.213.502,14 Kč (dílem zajištěných a dílem nezajištěných).

3) Žalovaný (věřitel č. 12) přihláškou pohledávky č. P13 podanou u insolvenčního soudu dne 14. října 2024 přihlásil (označené) pohledávky.

4) Dne 7. listopadu 2024 byl v insolvenčním rejstříku zveřejněn seznam přihlášených pohledávek vypracovaný insolvenčním správcem (B-4), který zahrnoval rovněž shora uvedené pohledávky žalobce a žalovaného.

5) Podáním došlým insolvenčnímu soudu dne 14. listopadu 2024 (B-11; viz žaloba v této věci) žalobce popřel (označené) pohledávky žalovaného.

6) Na přezkumném jednání konaném dne 21. listopadu 2024 (srov. protokol o jednání B-18, zveřejněný v insolvenčním rejstříku dne 22. listopadu 2024), kterého se zúčastnil (mimo jiné) i zástupce žalobce, insolvenční správce popřel přihlášku pohledávky č. P20 věřitele č. 18 (věřitele LB world s. r. o. – dále jen „věřitel L“); zástupce tohoto věřitele při přezkumném jednání namítl, že „neměl možnost se seznámit se změnou stanoviska insolvenčního správce oproti původně předloženému seznamu přihlášek“, a požádal „o přerušeni přezkumného jednání“. V návaznosti na tento návrh insolvenční soud vyhlásil usnesení, že přezkoumání přihlášky věřitele L odročuje na pořad zvláštního přezkumného jednání; následně konstatoval, že a) žalobce učinil popěrný úkon ve vztahu k (označeným) pohledávkám žalovaného a žalovaný popřel dílčí pohledávku (P15/3) žalobce, b) nepopírá žádnou jinou přihlášku věřitele k datu přezkumného jednání a c) přezkumné jednání skončilo daného dne ve 13 hodin 43 minut. Poté byla zahájena schůze věřitelů; ta byla usnesením insolvenčního soudu přerušena, s tím, že bude dokončena v souvislosti s konáním zvláštního přezkumného jednání o přihlášce věřitele L.

7) Usnesením ze dne 12 prosince 2024 (B-25) insolvenční soud nařídil zvláštní přezkumné jednání k přezkoumání pohledávky věřitele L na den 9. ledna 2025; při tomto přezkumném jednání, o němž byl pořízen protokol „o zvláštním přezkumném jednání“ (B-35), insolvenční správce popřel pohledávku zmíněného věřitele.

Na tomto základě odvolací soud (ve shodě se soudem insolvenčním) uzavřel, že zákonná

patnáctidenní lhůta ke složení jistoty začala žalobci běžet dne 21. listopadu 2024 [skončení přezkumného jednání o (mimo jiné) žalobcem popřených (označených) pohledávkách žalovaného]. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že ve vztahu k přihlášce pohledávky věřitele L nebyly splněny předpoklady pro nařízení zvláštního přezkumného jednání, nýbrž šlo o „další“, respektive „nové“ řádné přezkumné jednání výlučně o této pohledávce. Posledním dnem lhůty pro složení jistoty žalobcem byl 6. prosinec 2024; i kdyby žalobce složil jistotu na účet insolvenčního soudu již dne 13. prosince 2024, učinil by tak po uplynutí lhůty určené § 202 odst. 3 insolvenčního zákona. Proto se odvolací soud již nezabýval otázkou, zda (opožděně) jistotu vskutku složil žalobce.

Proti usnesení odvolacího soudu podal žalobce dovolání, které má za přípustné (§ 237 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu – dále jen „o. s. ř.“) k řešení následujících právních otázek, které (podle jeho názoru) dosud nebyly Nejvyšším soudem ve všech souvislostech zodpovězeny:

1) Mohou být pohledávky věřitele uplatněné ve lhůtě dvou měsíců od rozhodnutí o úpadku dlužníka ve smyslu § 136 odst. 2 písm. d) insolvenčního zákona přezkoumány na více přezkumných jednáních, aniž by takový postup byl odůvodněn konkrétními skutečnostmi?

2) Může schůzi věřitelů nejbližší následující po přezkumném jednání ve smyslu § 29 odst. 1 insolvenčního zákona předcházet více přezkumných jednání?

3) Může být přezkumné jednání ukončeno za situace, kdy nebyly řádně přezkoumány všechny pohledávky věřitelů uplatněné ve lhůtě dvou měsíců od rozhodnutí o úpadku dlužníka ve smyslu § 136 odst. 2 písm. d) insolvenčního zákona, aniž by takový postup byl odůvodněn konkrétními skutečnostmi?

4) Může být zahájena schůze věřitelů nejbližší následující po přezkumném jednání ve smyslu § 29 odst. 1 insolvenčního zákona za situace, kdy nejsou přezkoumány všechny pohledávky věřitelů uplatněné ve lhůtě dvou měsíců od rozhodnutí o úpadku dlužníka ve smyslu § 136 odst. 2 písm. d) insolvenčního zákona, aniž by takový postup byl odůvodněn konkrétními skutečnostmi?

Dovolatel shrnuje skutkový stav věci a průběh řízení před soudy obou stupňů a odvolacímu soudu vytýká nesprávné právní posouzení věci, jde-li o řešení otázky počátku běhu lhůty ke složení jistoty podle § 202 odst. 3 a 5 insolvenčního zákona, a to ve vazbě na skončení přezkumného jednání, jakož i porušení jeho práv na spravedlivý proces.

Namítá, že pohledávky věřitelů měly být přezkoumány při jediném přezkumném jednání, které může být konáno ve více dnech, neodůvodňují-li zvláštní okolnosti jiný postup; teprve po skončení takového (byť přerušeno) přezkumného jednání následuje první schůze věřitelů podle § 29 odst. 1 insolvenčního zákona. Za stavu, kdy se ve věci konalo fakticky jediné přezkumné jednání, které skončilo (až) dne 9. ledna 2025, a po němž následovala (vskutku) první schůze věřitelů, nemohla lhůta ke složení jistoty začít běžet dříve než tímto dnem [tj. dnem, kdy byl dokončen přezkum pohledávek zařazených na seznam (B-4)]; složil-li žalobce jistotu na náklady řízení dne 13. prosince 2024, učinil tak včas (do patnácti dnů po skončení přezkumného jednání).

Proto dovolatel požaduje, aby Nejvyšší soud a) zrušil usnesení odvolacího soudu v rozsahu prvního a třetího výroku a b) změnil druhý výrok napadeného usnesení tak, že se žaloba neodmítá.

Žalovaný navrhuje, aby Nejvyšší soud dovolání jako nepřípustné odmítl, popř. jako nedůvodné zamítl.

V průběhu dovolacího řízení Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 11. června 2025, č. j. KSUL 74 INS 10046/2025-A-10, (mimo jiné) zjistil úpadek žalobce (V. E.), prohlásil konkurs na jeho majetek a insolvenčním správcem ustanovil společnost AMBIS v. o. s. Následně usnesením ze dne 3. listopadu 2025, č. j. KSUL 74 INS 10046/2025-B-20, vzal na vědomí usnesení schůze věřitelů o

odvolání insolvenčního správce z funkce a potvrdil ustanovení společnosti ALFA insolvenční v. o. s. do funkce insolvenčního správce. Nejvyšší soud tuto skutečnost, jež s ohledem na povahu řízení neměla vliv na pokračování v dovolacím řízení, a v důsledku které zanikla plná moc udělená V. E. jeho zástupci (Mgr. Milanu Dočkalovi) [§ 252 odst. 1 insolvenčního zákona] zohlednil při označení žalobce v záhlaví tohoto usnesení.

V rozsahu, v němž směřuje proti prvnímu výroku usnesení, jímž odvolací soud odmítl odvolání žalobce, není dovolání přípustné podle § 238 odst. 1 písm. e) o. s. ř.; v rozsahu, ve kterém směřuje proti části druhého výroku usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení insolvenčního soudu ve výroku o náhradě nákladů řízení, a proti výroku o náhradě nákladů odvolacího řízení, není dovolání přípustné podle § 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.; proti části druhého výroku, jímž odvolací soud potvrdil usnesení insolvenčního soudu ve výroku o vrácení soudního poplatku, není dovolání přípustné podle § 238 odst. 1 písm. i) o. s. ř.

Nejvyšší soud proto dovolání v tomto rozsahu odmítl jako nepřípustné (§ 243c odst. 1 a 2 o. s. ř.).

Dovolání proti potvrzujícímu výroku usnesení odvolacího soudu o odmítnutí žaloby je přípustné podle § 237 o. s. ř., a to k řešení právní otázky dovolatelem otevřené, týkající se (posuzováno podle obsahu dovolání) počátku běhu lhůty ke složení jistoty na náklady incidenčního sporu podle § 202 odst. 3 insolvenčního zákona dosud Nejvyšším soudem beze zbytku nezodpovězené.

Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle § 190 insolvenčního zákona přezkoumání přihlášených pohledávek se děje, není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, na přezkumném jednání nařízeném insolvenčním soudem (odstavec 1). Termín a místo konání přezkumného jednání určí insolvenční soud v rozhodnutí o úpadku. Dlužníku a insolvenčnímu správci doručí insolvenční soud předvolání k přezkumnému jednání do vlastních rukou, s poučením o nezbytnosti jejich účasti. Není-li dále stanoveno jinak, může se insolvenční správce na své nebezpečí a na své náklady (§ 39 odst. 2) dát zastoupit při přezkumném jednání jinou osobou zapsanou do seznamu insolvenčních správců.

Podle § 192 insolvenčního zákona pravost, výši a pořadí všech přihlášených pohledávek mohou popírat insolvenční správce, dlužník a přihlášení věřitelé; popření pohledávky lze vzít zpět (odstavec 1). Věřitel může až do skončení přezkumného jednání, dokud jeho pohledávka není zjištěna, měnit výši přihlašované pohledávky. Jestliže v důsledku této změny není možné přezkoumat přihlášenou pohledávku při nařízeném přezkumném jednání, nařídí insolvenční soud zvláštní přezkumné jednání. Věřitel je však povinen uhradit ostatním věřitelům na jejich žádost náklady, které jim vznikly v souvislosti s jejich účastí na zvláštním přezkumném jednání (odstavec 4).

Podle § 200 insolvenčního zákona věřitel je oprávněn písemně popřít pohledávku jiného věřitele. Popření pohledávky musí mít stejné náležitosti jako žaloba podle občanského soudního řádu a musí z něj být patrné, zda se popírá pravost, výše nebo pořadí pohledávky. Popření pohledávky lze učinit pouze na formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis (odstavec 1). K popření pohledávky přihlášeným věřitelem se přihlíží, jen obsahuje-li podání všechny náležitosti a je-li doručeno insolvenčnímu soudu nejpozději 3 pracovní dny přede dnem konání přezkumného jednání o popřené pohledávce; a, je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, nejpozději do 10 dnů po uplynutí lhůty k přihlašování pohledávek; v případě řešení úpadku oddlužením lhůta neskončí dříve než 7 dní ode dne zveřejnění přihlášky pohledávky v insolvenčním rejstříku. V případě postupu podle věty první se § 43 občanského soudního řádu nepoužije. Po uplynutí této lhůty již nelze měnit uplatněný důvod popření. K popření pohledávky učiněnému ve formě, která v době konání přezkumného

jednání o popřené pohledávce vyžaduje jeho písemné doplnění, předložení jeho originálu, případně předložení písemného podání shodného znění, se nepřihlíží (odstavec 2). Dospěje-li insolvenční soud k závěru, že k popření pohledávky přihlášeným věřitelem se nepřihlíží, odmítne je rozhodnutím, které může vydat jen do skončení přezkumného jednání o popřené pohledávce nebo nejpozději v rozhodnutí podle § 410 (odstavec 3). Jestliže insolvenční soud popření pohledávky neodmítne, považuje se podání, jímž přihlášený věřitel popřel pohledávku, od rozhodnutí o způsobu řešení úpadku, nejdříve však po uplynutí 10 dnů od skončení přezkumného jednání a, je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, po schválení zprávy o přezkumu, za žalobu, kterou tento věřitel uplatnil u insolvenčního soudu své popření vůči věřiteli, který pohledávku přihlásil (odstavec 5).

Podle § 202 insolvenčního zákona přihlášený věřitel, který popřel pohledávku, je povinen složit do 15 dnů po skončení přezkumného jednání o popřené pohledávce u insolvenčního soudu jistotu na náklady řízení incidenčního sporu ve výši 10 000 Kč. Nebylo-li v době konání přezkumného jednání o popřené pohledávce ještě rozhodnuto o způsobu řešení úpadku, neskončí tato lhůta dříve než uplynutím 10 dnů od rozhodnutí o způsobu řešení úpadku (odstavec 3). Insolvenční soud může uložit přihlášenému věřiteli, který popřel pohledávku, aby v incidenčním sporu složil i jistotu k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla věřiteli popřené pohledávky nedůvodným popřením pohledávky. Učiní tak jen na návrh věřitele popřené pohledávky, který doloží, že mu vznik takové škody nebo jiné újmy zjevně hrozí. Jestliže však podle dosavadních výsledků insolvenčního řízení lze očekávat, že popření pohledávky bude důvodné, insolvenční soud návrh věřitele popřené pohledávky na složení této jistoty zamítne. Přiměřeně se dále použijí ustanovení občanského soudního řádu o jistotě u předběžného opatření (odstavec 4). Nebude-li jistota podle odstavců 3 a 4 složena, nebo nedoloží-li přihlášený věřitel insolvenčnímu soudu, že povinnost složit jistotu podle zákona nemá, insolvenční soud žalobu, kterou přihlášený věřitel uplatnil popření pohledávky, odmítne (odstavec 5). Povinnost složit jistotu podle odstavců 3 a 4 nemá přihlášený věřitel, který ve lhůtě stanovené ke složení jistoty osvědčí, že jistotu bez své viny nemohl složit a že je tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mu mohla vzniknout újma. Přihlášený věřitel dále nemá povinnost složit jistotu po dobu, po kterou jeho popření nemá vliv na zjištění popřené pohledávky (odstavec 6).

Podle § 57 o. s. ř. do běhu lhůty se nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty; to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin (odstavec 1). Lhůta je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněn úkon u soudu nebo podání odevzdáno orgánu, který má povinnost je doručit (odstavec 3).

V této podobě, pro věc rozhodné, platila citovaná ustanovení insolvenčního zákona a občanského soudního řádu již v době zahájení insolvenčního řízení na majetek dlužníka (17. června 2024) a později nedoznala změn.

Nejvyšší soud v první řadě připomíná, že jeho judikatura je ustálena v následujících závěrech:

1) Obecně platí, že přezkumné jednání v insolvenčním řízení vedeném podle insolvenčního zákona je zvláštním druhem soudního jednání, jehož cílem a smyslem je sestavit seznam přihlášených pohledávek, které se považují za zjištěné. Přezkoumat (účinně) přihlášené pohledávky insolvenčních věřitelů je možné (v případě řešení úpadku dlužníka konkursem) pouze při přezkumném jednání nařízeném insolvenčním soudem; srov. § 190 insolvenčního zákona. Přezkumné jednání je spojeno s rozhodnutím o úpadku, neboť je soud nařídí v rozhodnutí, jímž zjišťuje úpadek dlužníka (§ 136 odst. 2 a § 190 odst. 2 věta první insolvenčního zákona). Srov. např. body 51. a 52. odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. února 2023, sp. zn. 29 Cdo 1570/2022, a body 46. a 47. odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27. března 2023, sen. zn. 29 ICdo 63/2022, uveřejněných pod čísly 96/2023 a 22/2024 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek.

2) Lhůta ke složení jistoty určená § 202 odst. 3 insolvenčního zákona je procesní lhůtou zákonnou (je

určena insolvenčním zákonem a její běh a délka nemůže být rozhodnutím insolvenčního soudu měněna). Jistotu je možné složit pouze do zákonem stanovené lhůty; k pozdnímu složení jistoty, byť by bylo učiněno před vydáním rozhodnutí o odmítnutí žaloby podle § 202 odst. 5 insolvenčního zákona, se nepřihlíží. Srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. července 2014, sen. zn. 29 ICdo 26/2014, a ze dne 30. května 2019, sen. zn. 29 ICdo 141/2018, uveřejněná pod čísly 8/2015 a 28/2020 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek, jakož i usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. července 2023, sen. zn. 29 ICdo 94/2021, uveřejněné pod číslem 69/2024 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 69/2024“).

3) Povinnost složit jistotu (a počátek běhu lhůty) se neodvívá od poskytnutí poučení či jakékoli výzvy insolvenčním soudem popírajícímu věřiteli. Srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. července 2014, sen. zn. 29 ICdo 4/2014 a opět R 69/2024.

Shora citované závěry se (obecně) prosadí i v poměrech projednávané věci; zbývá posoudit, kdy skončilo přezkumné jednání o popřené pohledávce (§ 202 odst. 3 insolvenčního zákona), jehož termín (21. listopadu 2024) a místo konání určil insolvenční soud v rozhodnutí o úpadku dlužníka (viz výrok VIII. usnesení ze dne 22. srpna 2024).

Na přezkumném jednání konaném dne 21. listopadu 2024 (viz protokol B-18) byly přezkoumány (s níže uvedenou výjimkou) pohledávky přihlášených věřitelů, včetně pohledávek žalobce a žalovaného. Přezkoumání přihlášky pohledávky věřitele L bylo odročeno „na pořad zvláštního přezkumného jednání“; přezkumné jednání skončilo téhož dne v 13:43 hodin. Podle prezenční listiny (B-15) byli na přezkumném jednání přítomni i zástupci žalobce a žalovaného; prezenční listina i protokol o přezkumném jednání byly zveřejněny v insolvenčním rejstříku dne 22. listopadu 2024. Na „zvláštním“ přezkumném jednání (konaném 9. ledna 2025) popřel insolvenční správce pohledávku věřitele L (viz B-35).

Za stavu, kdy pohledávka věřitele L zjevně nebyla pohledávkou, pro jejíž přezkum by bylo možno nařídít zvláštní přezkumné jednání (§ 192 odst. 4 insolvenčního zákona), nemělo ani přezkumné jednání konané 9. ledna 2025 povahu zvláštního přezkumného jednání; tento závěr ovšem (bez dalšího) neznamená, že by šlo o pokračování přezkumného jednání ze dne 21. listopadu 2024. Naopak, v poměrech dané věci shledává Nejvyšší soud podstatným (a pro posouzení počátku běhu lhůty podle § 202 odst. 3 insolvenčního zákona významným), že věřitelé s přihlášenými pohledávkami nemohli mít pochybnosti o tom, že přezkumné jednání konané dne 21. listopadu 2024 bylo téhož dne skončeno („nepokračovalo“ až do 9. ledna 2025). Obecně k posuzování procesních úkonů (včetně úkonů insolvenčního soudu - srov. např. body 44. a násl. odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. února 2023, sp. zn. 29 Cdo 1570/2022, uveřejněného pod číslem 96/2023 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek) podle toho, jak byly navenek projeveny, viz závěry ustálené judikatury shrnuté např. v bodech 62. a násl. odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 31. července 2023, sen. zn. 29 ICdo 137/2022, uveřejněného pod číslem 62/2024 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek.

Jinak řečeno, jakkoli (obecně) platí, že přezkumné jednání se má v insolvenčním řízení konat zásadně jen jedno, s tím, že všechny přihlášené pohledávky by měly zásadně být přezkoumány při tomto jednom přezkumném jednání (srov. v literatuře např. Richter, O. Věřitelé a uplatňování pohledávek v insolvenčním řízení. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, str. 180), skutečnost, že insolvenční soud přezkoumal pohledávku věřitele L až na „zvláštním“ přezkumném jednání, neměla vliv na počátek běhu lhůty ke složení jistoty na náklady řízení incidenčního sporu (§ 202 odst. 3 insolvenčního zákona). Přitom ani žalobce nemohl mít [v souladu s obecným právním principem „vigilantibus iura scripta sunt“ (bdělým náležejí práva)] pochybnosti o ukončení přezkumného jednání konaného dne 21. listopadu 2024, včetně důvodů, pro které insolvenční soud nepřezkoumal pohledávku věřitele L [ze strany insolvenčního soudu nešlo o postup, který by nebyl odůvodněn

konkrétními skutečnostmi (viz právní otázka formulovaná dovolatelem, jež v tomto směru nepřipustně vychází z jiného, než soudy nižších stupňů zjištěného skutkového stavu)]. Výhrada žalobce, podle níž soudy nižších stupňů porušily jeho právo na spravedlivý proces, tak není opodstatněná.

Další argumentace dovolatele, mající vazbu na § 29 odst. 1 insolvenčního zákona, není pro posouzení (ne)důvodnosti dovolání významná, když nemá vliv na běh lhůty ke složení jistoty podle § 202 odst. 3 insolvenčního zákona.

Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší soud ve shodě se soudem odvolacím uzavírá, že žalobce měl povinnost složit u insolvenčního soudu jistotu na náklady řízení incidenčního sporu do patnácti dnů po skončení jednání o popřené pohledávce (po datu 21. listopadu 2024); složil-li takovou jistotu až 13. prosince 2024 (tím, zda jistotu vskutku složil žalobce, se odvolací soud nezabýval), učinil tak opožděně (k pozdnímu složení zálohy nelze přihlížet).

Jelikož se dovolateli prostřednictvím uplatněných dovolacích důvodů nepodařilo zpochybnit správnost právního posouzení věci odvolacím soudem, Nejvyšší soud (při absenci vad řízení, k jejichž existenci přihlíží z úřední povinnosti – § 242 odst. 3 o. s. ř.) dovolání jako nedůvodné zamítl [§ 243d odst. 1 písm. a) o. s. ř.].

Další články:

- [Střídavá péče](#)
- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)